

- הצעת גרינבוט שנתקבלה היום בקולות הכלליים והמזרחיז "אם נציג צד ב' ייענו הטובות חיוביות על דרישותנו בישיבה האחרונה, חמנה הממקדה את נציגיה שיפגשו עם נציגי צד ב', כדי לסדר הפרטים הטכניים של ההסדר, אם תהיה החשבה שלילית ודרישות אחרות ^{אל} הצעתה הצעות אחרות - יובא הענין לישיבת ההנהלה".

"א, 21.1.48, יום ה', א' שבט השה.

חזרתי הבוקר לת"א בשירה-טשא, שנמסכה פחות משירה הנוסעים לירושלם. נסענו דרך חולדה-עקרון, בלי שום הרפתקאות בדרך. החיילים לא חיכשו - רק סאלו לנשק.

- משה מבריק: 1) U.J.A. מתכנן להטיס 29 מנהיגי המגביה לארץ מ-7 עד 17 פברוארי. (2) לפי ידיעות ושינגטון שינו הבריטים תכניותיהם this welcomed by S.D. intend stay (מברק זה הוא מאתמול).

- אה"צ שיחה ארוכה עם שקולניק. הסברתי לו מחשבותי על ארגון משרד הבטחון: אגף טקטי (לציוד, רכישת העשיה, וכספים) אגף צבאי - לגיוס, אסון, חיכוך, בקורת הפעולות הצבאיות, ועל הנהלת "המלחמה" - התישבות מלחמה (בנגב וגם בשאר השטחים כמחשבים ילחמו בנו). לפי שעה אני מציע אותה, אולי מעדיה שושני או אחד מחבור הבקלטיהי גאמן להגנה, ופריץ ויצחק ש. לאגף הצבאי. שאלתי על מועמד לאלוף הנגב, הוא נבחר מה אליהו כהן על ס. דיון, ענה על לבי שאול לתפקיד זה - ומה דיון ונתום ידיו כעוזריו.

- בשט שיחה עם חי. אחרי גמר הכניח ח- UJA חורע הסב בקבוצת אנשינו כנ"י, גם בקרב בני הארץ וגם בקרב האסריקנים (אנשי המגביה ו"הידיוס") סונבורן והרולד ג'פר ההנגדו להמסקת המגביה שלנו. ראייה לדבריהם: כחודש דיצמבר אספו מיליון דולר במזום: להגנה. (קפלן אכר לי בערד שלוש מאות אלף - חי יצא ב-15 ליאנואר כנ"י.) ריה ברכן, אלס שולמן מוענות שלא נוהגים כנוחה ודורשים גיוס כסף להגנה. כמה אנשים מסרבים להח למגביה, ורק להגנה. באופן מלאכותי בולטים התנגדות זו.

לפני נסיעת חי הייתה ישיבה משותפת של שני המשרדים (המגבית שלנו והידידים) לשם מיזוגם. המנהל של "הידידים" - הוא דיוו ווהל, הנשיא אב. פינברג. מנהל המגבית הוא הרולד ג'פר. נחגלו קטיים בשלוב ובקביעת המנהל החדש.

- בררתי עם גולדה מה יש לעשות באמריקא ומסרתי על ידה הוראות לאלון (1) לרכוש ג'יפס, (2) קלעים טודרכים, (3) סירות כוסור סחירות, (4) קורוסיים, (5) להודיע בכל שבוע טלגרפית מה רכש ומה תכניותיו. (6) לכרר אפשריות אניה נוספת אווירונים, היא סוכה מרר במרקר.

- בערב בא אצלי הקונסול ההונגרי והביא לי מכתב ברכה מהממשלה ההונגרית וחביעות ביחס לחזרת הספחרי שבינה ובין הסוכנות.

- בררתי עם שאול הכניות ההתייבות הסלחמית בנגב ושאלתי את יקח על עצמו תפקיד זה בעזרת ס.ד. הבטיח חשובה לאחר שבת.

- בתשע בערב בא אצלי נובו. חזר היום במיסה מסדום. טס 45 רבעים עם ח"א. ברר הצהרי. לא יהיה קושי בהעברת אנשים לדרום. סירתו הוכל לקחת בבה אחת חמשים איש, ואם יהיה צורך אפילו מאה. גם מעביר מכוניות. דרושים לו מיד 50-100 איש מאומנים, כי אנשי הקבוצ עוזבים. יש לו נהק, דרושים אנשים. פועליו החברונים (כ-40 איש) עזבו. טבע אסנם שימנו את הנגב. "הנקטה" בעין הוסב טרם מונחה, אולם הסוסרים האנגלים עזבו הערבים ההחלפו והתרחבו. במקום 10 באו 25. הוא חושש שאם אנו לא נחסום מהר הטקום - יתמסוהו אנשי עבדאלה. הוא שמע שעבדאלה רוצה בחיקון הגבולות בנגב ובצמון. שכתים אלה צריכים להנתן לו בשנוי זה יסכים למדינה יהודית. נובו. מודאג מסבב הבטחון בסדום. אין מקדד במקום, אין די אנשים מאומנים. לכל 30 איש שנשלח לנגב ידרשו שתי מכוניות אחת לאנשים, אחת לאספקה. הוא מציע שנשתמש באניה מחיפה לשם אספקה באילת (האניה העבור את הסואץ) וגם באווירונים שיזרקו אספקה כאוויר.

ב-21 לח"ז לכנות ערב מדבר סעוד סאקא אל חג' (המופתי) בקהירון "חקרתי בכל העניינים שדיברנו בהיוהי ממצרים ומצאתי הרבה ליקויים ומכסוכים בין האנשים החופשים עבודת השבות בים, בזמן הקשר הספקתי לתקן קצת העניינים, לפי דעתי ולשובת הכלל יש צורך להרהיק את רטיק חסימי מיסו. הוא וכמה מאנשי הועדה הלאומית שאינם מעילים בזבזו הרבה כסף ולחינם - בדרך קו זה אנו בטוחים ואין מי שיאזין לנו. סידרתי דבר מה עם הדואר... האיש מקהירון מטיב "סציון. אם יש לך דרך גורו ואחה בטוח שלא כאזיניה הסוחת אהנו לקהים קרובות".

ב-19 לח"ז בשש לכנות ערב מדבר חאלדי עם המופתי. ח. אומר: "חייח ויסו מבקשות כסף והן לוחצות כל הזמן". המופתי: "דבר עם דר סנוס (מנהל בית האוצר)" - בחור ביתו אין כסף". ח. אני יורע שאין כסף, אבל המצב רע מאוד. אם לא תסלחו כסף מיד המצב יורע. יש לעשות הכל כדי לספק הסכום מיד - אם העניין הזה לא יסודר העניין אבוד". המופתי עונה: אדבר עם דר סנוס ותסדר את העניין אהו".

ח. אבקש לסדר העניין, אחרת אנו אבודים". בהמשך השיחה ח. מתאונן: "יש עניין עם אבו מוסה (עבד אל קאדר אל-חוסייני). איננו מקיימים כל קשר אהו. הוא כל הזמן מסתובב וגורם הוצאות וטרדות גדולות לוועדות הלאומיות במקומותיהן. ולנו אין כל ידיעה על הכניותיו או פעולותיו. מנה לוועדה הלאומית ברמאלה, שכם וגנין ואמר להם שהוועדות הקיימות הן ציוויליות וכותן אינה יפה לגבי עניינים צבאיים. כל הכחוזות מתאוננים עליו, ואנו איננו יודעים מה לעשות". המופתי תולע: האט הודיע לכם בשהו מסלולותיו? ח. "לא, לבטרי. מאז בואו בכלל לא פנה אלינו ועוסה כל העולה על רוחו. לא התקשר אהנו כלל, והוועדות לוחצות עלנו ושואלות אם לשמוע לו או לא. המצב הוא כיש בצורה הנוכחית. - נדמה לי שאנחנו עוברים אחד על סככותיו של הסני, וכצורה זו נוצרת אנדרלומטיה שקשה להשתלט עליה". המופתי אלא: אולי תנסה לנסוע לסגרים קודם? ח. אי אפשר שאלת המצרכים חמורה מאוד וההפקר השתלט על כל הכוק. החלוקת אינה בסדר, יש חסונים רעבים".